

W związku z licznymi sygnałami dotyczącymi problemu sprawdzania wiarygodności finansowej przedsiębiorcy ubiegającego się o licencję poniżej zamieszczamy opinię na ten temat.

### Pierwszeństwo stosowania prawa wspólnotowego

Zgodnie z art. 30 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE rozporządzenie stosuje się od dnia 4 grudnia 2011 r. - dalej Rozporządzenie (WE). Zgodnie z art. 249 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w celu wykonania swych zadań oraz na warunkach przewidzianych w niniejszym Traktacie, Parlament Europejski wspólnie z Radą, Rada i Komisja uchwalają rozporządzenia i dyrektywy, podejmują decyzje, wydają zalecenia i opinie. Rozporządzenie ma zasięg ogólny. Wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich. Oznacza to, że w przypadku Rozporządzeń WE niezależnie od implementowania ich treści do krajowego porządku prawnego, są one bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich i są wiążące zarówno dla organów publicznych jak i dla podmiotów prywatnych.

W przypadku niezgodności prawa krajowego, w tym przepisów o randze ustawy, z przepisami Rozporządzenia pierwszeństwo zawsze mają przepisy Rozporządzenia.

### Interpretacja treści Rozporządzenia (WE) - uwaga ogólna

Przy interpretacji treści Rozporządzenia (WE) należy mieć na względzie, że jest ona determinowana faktem iż rozporządzenie będzie stosowane we wszystkich Państwach członkowskich, których wewnętrzne reżimy prawne się od siebie różnią. Stąd z dużą ostrożnością należy podchodzić do próby definiowania wyrażeń i zwrotów użytych w Rozporządzeniu (WE) poprzez sięgnięcie wyłącznie do definicji legalnych zawartych w krajowym porządku prawnym.

### Jakie ocenić zdolność finansową – interpretacja art. 7 Rozporządzenia (WE)? – sprawozdanie finansowe

Zgodnie z art. 7 Rozporządzenia (WE) ust. 1 akapit 1 w celu spełnienia wymogu określonego w art. 3 ust. 1 lit. c) (zdolność finansowa) przedsiębiorca musi być w stanie w każdym momencie roku finansowego spełnić swoje zobowiązania finansowe. W tym celu przedsiębiorca wykazuje na podstawie poświadczonych przez audytora lub odpowiednio upoważnioną osobę rocznych sprawozdań finansowych, że co roku dysponuje kapitałem i rezerwami o wartości co najmniej równej 9 000 EUR w przypadku wykorzystywania tylko jednego pojazdu i 5 000 EUR na każdy dodatkowy wykorzystywany pojazd. W akapicie 3 wskazano, że pozycje księgowe, o których mowa w akapicie pierwszym, odpowiadają pozycjom określonym w czwartej dyrektywie Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek. W tym miejscu należy podkreślić, że rozporządzenie mówi jedynie o tym by pozycje księgowe w rocznym sprawozdaniu finansowym sporządzanym przed przedsiębiorcą odpowiadały pozycjom określonym w dyrektywie Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g). W mojej ocenie dopuszczalne i wystarczającym dokumentem do wykazania zdolności finansowej przez przedsiębiorcę jest przedłożenie organowi właściwego dokumentu odpowiadającego pod względem treści rocznemu sprawozdaniu finansowemu, o którym mowa w dyrektywie Rady 78/660/EWG, nawet jeżeli na mocy prawa krajowego podmiot ten nie jest zobowiązany do sporządzania sprawozdania finansowego ale posiadane przez ten podmiot dane księgowe umożliwiają sporządzenie takiego dokumentu. Inne rozumienie powołanego przepisu prowadziłoby do nieuzasadnionej dyskryminacji podmiotów nie prowadzących tzw. pełnej księgowości. Zgodnie z powołaną dyrektywą roczne sprawozdanie finansowe składa się z bilansu, rachunku zysków i strat oraz informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego. Dokumenty te tworzą całość.

Podmiotem, który może sporządzić lub atestować (poświadczać) tego typu dokument są podmioty uprawnione do badania sprawozdań finansowych. Zgodnie z art. 48 ust. 2 ustawy o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym przedmiotem działalności podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych, o której mowa w art. 47 pkt 1-4, oprócz wykonywania czynności rewizji finansowej, może być m.in. wykonywanie ekspertyz lub opinii ekonomiczno-finansowych, świadczenie usług atestacyjnych, doradztwa lub zarządzania, wymagających posiadania wiedzy z dziedziny rachunkowości lub rewizji finansowej.

Rozporządzenie (WE) mówi, że sprawdzenie powinien poświadczyć audytor lub inna odpowiednio upoważniona osoba.

W przypadku podmiotów prowadzących pełną księgowość, które z mocy prawa są zobowiązane do sporządzania sprawozda finansowych ale sprawozdania nie podlegają badaniu przez biegłego rewidenta, w mojej ocenie wystarczającym jest przedłożenie sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zatwierdzający sprawozdanie finansowe. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy o rachunkowości ilekroć jest mowa o organie zatwierdzającym rozumie się przez to organ, który zgodnie z obowiązującymi jednostkę przepisami prawa, statutem, umową lub na mocy prawa własności jest uprawniony do zatwierdzania sprawozdania finansowego jednostki. W przypadku spółki osobowej, z wyjątkiem spółki komandytowo-akcyjnej, oraz spółki cywilnej przez organ zatwierdzający rozumie się jej wspólników.